

9

JUNI 1972

Boefs Hugo.

tonzent

6/72

' TONZENT '

2° jrg.

Nr. 9, Juni, 1972.

Zo beste Tonzentlezers,

Dit is het 9° nummer van onze tweede jaargang. Het tiende nummer zal niet in juli verschijnen, maar wel in augustus en dit wegens onvoorziene omstandigheden (= blok).

Wij wensen jullie allemaal een gezonde vakantie en aan de blok- kers zeggen we : V E E L B L O K - G E N O T !!!

De redactie.

echos uit

VERSLAG JEUGDRAAD 26/5/1972

aanwezig: Marit, Livine, Maria, Frieda,
Omer, René en Freddy

verontschuldigd: Hugo en Freddy (blok)
Rachel (ziek)

I. Debatavond:

- De reacties zijn over het algemeen vrij gunstig. Wel is men van oordeel dat de vooropgestelde tijd zou moeten gerespecteerd worden.
- volgende debatavond onder het groot verlot.

2. Voetbal:

De Mie-Petrols leggen binnenkort hun voetbal definitief op het schap ! Ze gaan voortaan sport doen die meer vrouwelijk is

- badminton
- volleybal

Sportieve juffrouwtjes zien elkaar iedere vrijdagavond vanaf

18.30 in het Park.

3. Zwanmen:

Voortaan ook iedere maand een zwempartij. Binnenkort krijgt U hierover meer nieuws van de verantwoordelijken.

4. Jeugdreis:

"Vakantie ... vrije tijd ... geen tijd?" was het thema van de laatste jongereneucharistieviering (begin juni). In juli en augustus zal de themamis niet doorgaan; dit omwille van de Parkfeesten, blok en de kampen.

5. Week van de Jeugd '72:

- de meest dringende punten zijn reeds afgehandeld.
- affiches worden gedrukt voor de voetrally en de kleinkurstavond. Verder formulieren met volledig programma in al de huizen van Kampenhout.

6. Deze jeugdraad had wel een speciaal karakter:

- Maria en Omer trakteerden ... Zij kwamen voor de laatste keer naar de jeugdraad.
- René verjaerde
- "Hij" werd teruggevonden ... onze bandopnemer natuurlijk!

=====

JONGERENEUCHARIS-
TIEVIERING

=====

Bij het einde van het winterseizoen is het passend en billijk iedereen te danken voor hun medewerking aan de jeugdmissen.

Wij gaan geen persoonlijke bloempjes rondstrooien, want iedere jeugdmis was het resultaat van innige samenwerking tussen tekst en zang.

Aan alle mensen die zich inzaten voor het welslagen van de maandelijksse jeugdmis : hartelijk dank.

Wij rekenen erop jullie allemaal terug te zien bij de voorbereiding van de nieuwe reeks jongereneucharistievieringen.

Jeugdraad Relst.

BEDENKING

== =====

De redaktie was verrast en bedroefd bij het nakijken van het aantal inzendingen op onze prijsvraag. Verrast omdat er 17 inzendingen toekwamen en bedroefd omdat er geen enkel Tonzent-lid zich de moeite getroostte om papier en pen te nemen en 'n antwoord naar ons op te sturen. Wij moeten in 'n verwende samenleving leven dat drie gratis-pinten jullie niet meer interesseren of is de jeugd van heden te ernstig geworden om zich nog met een "spelletje" (van deze aard) onledig te houden.

Wel, wij dachten dat er aktievere mensen waren onder onze lezers(essen).

Nog even dit, bedenk goed: kritiek uitbrengen kan iedereen, maar je moet eens iets doen, dat is waardevoller.

De redaktie.

Het juiste antwoord was:

- I. Napoleon werd verslagen
te - Leipzig
- Waterloo

2. Getal: 190,352989

De volgende mensen ontvangen van de wedstrijdjury eerstdaags 'n troostprijs:

- Marleen Van Steenwinckel
- Frieda De Winter
- Lisette Tobbyack
- Karin De Schutter
- Mia Haesaerts
- Gerda Piot
- Diane Van Roey
- Schepers Linda
- Gerlinde De Schutter
- Rita Piot
- Magda Peeters
- Karin Cloetens
- Christiane Peeters
- Karin Schepers
- Ingrid De Weerd
- Linda Tobbyack
- Mark Van Ingelgom

=====

DE KLEINE MISVERSTANDEN:

=====

Student Rolders had een andere kamer gehuurd en vroeg aan zijn nieuwe kotbezinz:

_ Mag ik mijn mandoline meebrengen?

Waarop de serbare dame:

_ Ja, maar om negen uur 's avonds moet ze buiten zijn !

=====

VOETBALTOERNOOI TE NOSSEGEM

=====

Maandag 22 mei te 14 h stonden enkele dames en meisjes aan het jeugdlokaal te wachten. Reeds enige paniek want onze voetbalploeg, de Mie-Petrols, was nog niet volledig. Te 14.30 h vertrokken ze dan toch volledig naar het terrein van SK Nossegem. In slecht en goed weer hadden onze meisjes reeds enige weken geoefend; daarom stonden ze dan ook te trappelen van ongeduld om de grote wedstrijd aan te vangen.

De aftrap werd na een korte uiteenzetting van de scheidsrechter dan toch volgens het reglement uitgevoerd. Met volle overgave speelden onze meisjes de bal van links naar rechts en van achter naar voor. Maar daar bleef het bij, een doelpunt voor onze Mie-Petrols kwam er niet. De slechte leiding van de scheidsrechter en het feit dat de andere ploeg met voetbalschoenen speelden brachten onze meisjes op een achterstand van 5-0. Het feit was beslecht; de Mie-Petrols spelen de troosting op 28 mei.

Toen we op vrijdag de laatste oefening gaven, ontbraken twee spelers die waarschijnlijk niet zouden meedoen. Dit was een groot probleem daar we maar juist met II geweest waren. Een noodoplossing werd gevonden, we huurden twee spelers van FC Hever. Op zondag werd

er nog een afwezige gemeld. We worden dus gedwongen de wedstrijd aan te vangen met 10 spelers. Zelfs met tien, maar nu met een goede scheidsrechter en ook op schoenen spelend haelder we de overwinning met 5-0. De Mie-Petrols hadden weer wraak genomen en worden beter met 5-0 de troosting, dan met 10-0 de finale te verliezen.

Een hartelijk dank en hip hip hoera voor deze meisjes.

René.

Opstelling van de ploeg

Marie-Jeanne Van Langendonck
(Berg)

Frieda Piot -L, Vanderschriack-Agnes Bols
+
Myriam (Hever 28/5/72)
Denise Vandereet (22/5)

Gerda Bols -- Ann Van Ingelgom

Cecile Van Ingelgom-Mimi- Rachel Pira (22/5)
(Berg) (Berg) M. Maes (28/5)
(22/5)
+ Cecile Somers

VOOR U GEMOTEERD !!!!!

- Reeds nu wordt er hevig gewerkt aan de week van de Jeugd te Relst. Deze achtdeagse zal dit jaar plaatsgrijpen van 26 augustus tot 1 september. Het is een organisatie van VKSJ, de Roodkapjes, de K.S.A. en Jeugdclub 'Tonzent'.
En er komt dit jaar een kleinkunst-avond bij met Jan De Wilde en Trio Tamboerijn (waar is de vader, waar is de deder) .
  - Het VKSJ en Roodkapjeskamp zit dit jaar vol muziek. Zij gaan namelijk op kamp op de muziekberg.
  - Het jongerenkoor heeft een naam gekregen : DE VEDEL.
Zij verzorgen iedere eerste zaterdag van de maand de H. Eucharistieviering om 10.30 uur in de Sint-Jozefskerk te Relst.
  - Wist U al dat dit het voorlaatste nummer is van de jaargang '72.
-

VERSLAG FIETSTOCHT VAN 14 MEI

=====

Met een 'lichte' vertraging van 3 kwartier konden we vertrekken. We hadden tevergeefs op meer vrouwelijk schoon en trapkracht gewacht. Miezerige regen! Toen we de levensgevaarlijke modderpoel aan de vaart voorbij waren zou een schoenpoetser grof geld verdienen hebben. Motregen !!! Eerste halte om de inwendige vochtigheidsgraad in evenwicht te houden met de uitwendige. In Wijgmaal was het gras te nat, dus gingen we maar binnen eten. Ondertussen had de eerste band het begeven.

Na de siësta : regen!!! De Kesselse Bergen kwamen in zicht. Een ware lijdensweg begon. Verschillende cols van eerste categorie bezweken onder onze woeste beklimmings. Druipregen !!! Vergeefs zochten we naar een "schitterend panorama". Ons enthousiasme werd geblust door een tweede platte band (bandje) en door : pijpsteelregen !!!!!

Langs het station kwamen we aan de Leuvense vaart waar we eindelijk gingen schuilen. Ook de dorst voor iets anders dan regenwater werd gelest.

Stortregen !!!!!!! Na het zoveelste startschot kwamen we tot de conclusie dat het andere bandje leeggelopen was. En de plakkers waren op! Er ontstond lichte paniek bij gebrek aan een bezemwagen, en een taxi vonden sommigen te

II

duur. Doch elk vraagstuk heeft een oplossing.   og regen !!!!!!

Toen we de grens van Relst overschreden hadden begon de afvallingskoers. Het overblijvende groepje deed nog een laatste poging om het vergaarde geld op te krijgen.

Home sweet home: zonneschijn !!!!!!!!

Snoes.

HUWELIJKEN

- Zaterdag 8 juli 1972 huwt Kamiel Servranckx met Agnes Keyaerts.
  - Zaterdag 15 juli 1972 geven Maria Goossens en Omer Van Dessel hun ja-woord.
-

ROOD- KAPJES

IN MEMORIAM : SJOEFEL (27 mei)

Heden ten dage
werd SJOEFEL begraven.
Na een kortstondige ziekte
bezweek ze aan de grypykthe (=muizenziekte
met volgende symptomen:
verdikking van de achter-
poten, bibberen van de
oren, draaien van de ogen).

Op het vruchtbare land der KSA (hun voetbal-
terrein)
Zegden de Roodkapjes een laatste baai-baai.
Met een traan in de ogen
Werd de begrafenis uiteindelijk gesloten.

In het lokaal Tonzènt (uitspraak zoals de
Zuiderburen)
Werd plechtig geopend: het testamènt.
Iedereen kreeg een klein geschenk
Zo eindigde SJOEFEL's leven zonder happy-end.

De drie
SJOEFEL-aressen.

De Beweging leeft

VKSJ

Zondag 9-4-72 was het vergadering. We begonnen met iets te maken voor moederkensdag. We maakten het ontwerp. Na het ontwerp deden we volksdansen. Het was een prettige vergadering. We waren met vele jimmers. Slechts enkele ontbraken.

Suzanne Cockaerts.

VERSLAG VAN DE JIMMER-VERGADERING VAN I MEI 1972.

Zoals altijd waren ook deze keer alle Jimmers (twee uitgezonderd) op post voor een vergadering, of beter gezegd voor een gezellig samenzijn. Op het programma stond: 1) geschenk voor moederdag afmaken, 2) pick-nick, 3) fietstocht.

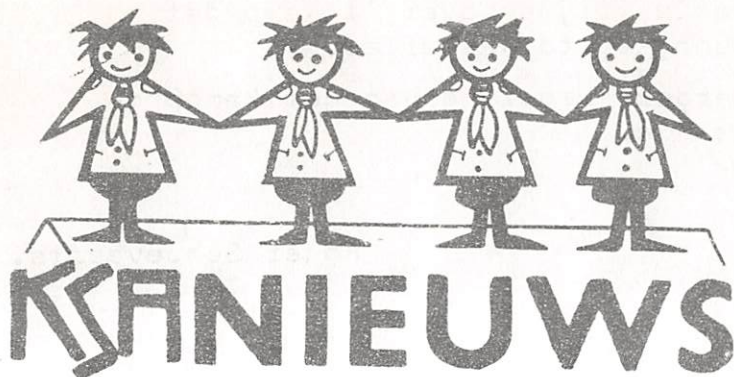
Om 10 u kwamen we samen aan het lokaal. We begonnen dan maar dadelijk met ons geschenk voor moederdag (een houten schotel waar we zelf allerlei figuren op schilderden) af te maken. Hier hebben we fantastische resultaten behaald. Onder onze Jimmers bevinden

er zich warempel een paar echte art-
tisten. Rond 12 u begonnen er al
een paar mager lawaai te maken
zodat we er niets beter op vonden,
dan maar te gaan eten. We sleepten
tafels en stoelen buiten en op het
graspleintje naast het lokaal
"pick-nick"-ten we op onze eigen,
maar zeer prettige manier. Na de
middag maakten we een fietstocht..
We reden langs Kampenhout, Berg,
Nederokkerzeel, Erps-Kwerps, Veltem,
Buken, om zo terug te keren naar ons
geliefd "Relst". Het was in drie
woorden gezegd "een toffe dag".

U ziet, beste mensen, dat in
Relst de jeugd nog leeft. Momenteel
zijn we met 12 Jimmers en 3 leidsters.
U zult misschien denken " dat is toch
niet zo veel". Neen, we zijn niet
talrijk. Maar ik denk dat het toch
beter is van in een kleine groep te
zijn waar de sfeer buitengewoon goed
is, dan in een grote groep waar er
voortdurend onenigheid is.

In de grote vakantie gaan we
samen met de Roodkapjes op kamp in
Tiegem, tegen Oudenaarde. Hieruit
kunt U dus afleiden dat "V.K.S.J.-
KAMPENHOUT-RELST" nog heel wat toffe
dagen in 't vooruitzicht heeft.

Livine.

VERSLAG BONDSTAF 22 MEI

=====

aanwezig: Freddy Van Steenwinckel, Leo
 ----- Vander Schrieck, Janssens
 Daniël, Janssens Paul,
 Vandenborre Emmanuel, Paeps
 Freddy, Van Dessel Freddy,
 Schoevaerts Roger.

- Het KSA hoofdbestuur liet propagan-
 da-affichen maken, met de afbeelding
 van een dynamisch KSA-er erop.
 Bond Kampenhout besloot er 10 aan te
 kopen, aan 2 F 't stuk, met de be-
 doeling het hoofdbestuur te steunen !
- Zuller de hulpleiders van Bond Kam-
 penhout de routingcursus volgen, die
 doorgaat van 21-27 augustus te Op-
 wijk ? Deze cursus wordt gevolgd
 met het oog op het behalen van een
 monitorenbrevet dat in de toekomst
 zal verplicht zijn voer elke jeugd-
 leider.

- Kortelings zullen de ouders informatie krijgen over 't kamp dat doorgaat te Kasterlee.
- Verdere regeling van het kampprogramma.

Roger Schoevaerts.

INFO-JEUGD IS OOK DE NAAM VAN HET
INFORMATIECENTRUM VOOR JONGEREN

Je stelt je vragen, je hebt problemen, je wenst objektieve inlichtingen, je wil zelf naar een oplossing zoeken, Info-Jeugd kan je steeds inlichtingen geven op alle gebieden. Je komt met elk probleem, elke vraag steeds terecht

x per telefoon : 09/25.24.23

x per brief: adres voor briefwisseling : Smidsestraat 112, 9000 GENT.
(Voeg bij je brief 4 postzegels van 4,5 Fr. Zo help je ook mede de administratiekosten voor het typen van je brief dekken) .

x tijdens een gesprek in het informatiecentrum zelf: voorlopig gevestigd in Innovation, Veldstraat, Gent.
Operingsdagen en -uren van het informatiecentrum: vanaf 1 september.

H E E J I J !!!!!

Dit is de eerste dag van onze jongher-nieuwertocht. HEE JIJ van 4, 5 en 6 april jongstleden. Verslaggevers waren Dirk, Stefaan en Patrik.

4 april 1972.

's Morgens kwamen we met pak en zak bijeen aan het lokaal. Omdat de leider er nog niet was busloter we even het lokaal binnen te gaan. We waren verbaasd dat de deur los was. We gingen binnen en busloten met het voetbalspelletje te spelen. Toen we aan het spelen waren kwam plots het zwaargewicht Freddy binnen.

We vertrokken met de auto in de richting van Leuven. Vandaar reden we naar Kessel-lo. Daar kwamen alle groepen samen in een grote zaal. Daar kregen we onze opdrachten en 20 zelfklevers om ze onderweg te verkopen. We kwamen uit de zaal, deden onze rugzakken aan en vertrokken met eerst en vooral een paar strater links en rechts in te slaan. We gingen verder en sprongen een winkel binnen om een potje Nescafé te kopen. 2 à 3 km verder kwamen we aan een post (2). Daar kregen we een blinde kaart die we moesten volgen.

Er ging steeds een groep achter ons aan. We probeerden deze groep te

misleiden naar deze list lukte niet.

Na een paar honderd meter sprongen we bij een beenhouwer binnen waar we een doos soep, boter en salami en een pot appelkompot kochten. Vandaar gingen we verder langs een grote baan tot aan de volgende post.(3). Daar moesten we één van onze stafkaarten afgeven. Wat verder zagen we een tweehonderdtal witte eenden zitten. We gingen aan een deur kloppen om te vragen of deze eenden van hen waren. Een man kwam opendoen. We vroegen of we geen eieren konden krijgen. De man zei dat de eenden niet van hem waren en dat de eigenaar 2 dorpen verder woonde. Hij kon ons dus niet helpen. Dan gingen we over een spoorweg en probeerden in een winkel wat verder een brood te verkrijgen, maar er was geen, daarom waren we verplicht naar Rotselaar dorp te gaan waar we eveneens geen brood konden krijgen daar de bakkers allemaal gesloten waren. Daarom kochten we maar een paar koeken om onze honger wat te stillen.

Vandaar gingen we verder en kwamen we een postbode per auto tegen die ons wou meenemen, maar het was de moeite niet meer tot aan de volgende post.(4). Een beetje verder stond de melkboer en we kochten een flesje chocomelk, vandaar gingen we naar de volgende post (4) die we zeer vlug bereikten. Vanaf deze post moesten we kompas lopen. We gingen langs de linkeroever van een

beek en we moesten langs de rechteroever geraken. Gezien er geen brug was moesten we terug en stapten over de brug die langs de baan was. Zo gingen we gemakkelijk verder. Daarna moesten we over de brug van de Demer. We gingen verder en kwamen aan de post (5), maar we zagen dat er niemand was. Daarom rekerden we het punt nog eens uit en het was wat verder gelegen. Maar toen we aan de echte post aankwamen was deze reeds weg. Er was op de grond geschreven dat we rechtstreeks naar Aarschot moesten komen.

We vroegen aan een vrouw of er soms een bakker in de buurt was. Ze antwoordde: " Ja, een uur verder ". We vroegen de vrouw of zij soms geen brood teveel had. Ja zei ze en je mag het hier komen opeten als je wilt. Dat deden we dan maar en gelukkig want het begon hard te regenen. Na het eten speelden we een spelletje kaart. Toen trokken we verder naar Betskon en vandaar naar Aarschot waar een auto ons oppikte.

Ter bestemming aangekomen maakten we onze oep klaar, gingen een brood halen en een pot jam en dan maar smullen jongens.

Na het eten speelden we een TOP 17 met alle groepen en daarna maakten we in de slaapzaal ons bivak in orde. Toen dat alles klaar was hebben we

een frit gaan eten zoals alle echte Belgen. De frit moet natuurlijk doorgeschoeld worden met een pintje bier en dan regelrecht naar onze slaapzaal want het was reeds 12 uur.

VORRLICHTING AVANT LA LETTRE

Pietje : Van waar komen de kalfjes ?

Papa : Uit de oude koeien.

Pietje : Van waar komen de oude
koeien ?

Papa : Uit de gracht.

" RIJKE MENSEN ZIJN MAAR ARME MENSEN
DIE GELD HEBBEN" (M. Gijsen)

=====

Men moet tegenwoordig vlugge benen hebben om alles "bij" te blijven: amper een paar jaar geleden begon men volop uit te jubelen dat wij in een welvaartstaat leven. Op dit ogenblik verkondigt men van alle daken dat voor het geluk van de mens niet zozeer de welvaart als wel zijn welzijn telt. Hoe is men zo vlug tot deze vaststelling gekomen? Wel in de zogenaamde welvaartstaten ziet men zich in een razend tempo een menselijke onttakeling afspelen. Zo kent men tegenwoordig een grote stijging van de misdadigheid. Niemand leeft nog gerust. Ook het aantal echtscheidingen kent een snelle groei.

We zien dus dat we de term: " de welvaartstaat is een welzijnstaat " niet mogen gebruiken en dat er in onze welvaartstaat nog zowel armen als rijken zijn. Deze armen en rijken kunnen we nog in twee groepen verdelen. Enerzijds hebben we armen en rijken op financieel gebied (d.w.z. men heeft mensen die veel geld hebben en mensen die weinig hebben). Anderzijds hebben we ook armen en rijken op geestelijk gebied (hiermee bedoel ik dan mensen die niet gelukkig zijn en mensen die wel gelukkig zijn). Zo ontstaat dan ook de term " een arme rijke ".

Hiermee bedoelt men dan een ongelukkige man die veel geld bezit. Zoals je dus ziet is het geluk niet afhankelijk van het geld. Integendeel, mensen die arm zijn en die hard moeten werken om toch maar iets bijeen te krijgen, zijn meestal meer gelukkig dan mensen die alles zo maar voorgeschoteld krijgen. Tenslotte zijn we toch allemaal mensen. Dat de ene nu rijker is dan de andere, omdat hij bv. langer gestudeerd heeft, omdat hij een hogere machtspositie bekleedt, is misschien ook wel normaal. Maar uiteindelijk mogen we ons dan toch niet laten afleiden door de uitspraak van Schopenhauer: " Rijkdom is als zeewater: hoe meer men ervan drinkt, hoe dorstiger men wordt. "

Livine.

 =====

HET HUWELIJK

=====

Ze kwamen uit de kerk na de huwelijksplechtigheid. Het splinternieuwe bruidje fluisterde haar man toe :

- En nu, mijn schat, is het voor het leven.

De bruidegom antwoordde:

- Och, kom, je moet toch alles niet zo zwart inzien.

=====

ELEKTROMOBIEL EN BRANDSTOFCEL,
FUTURISTISCHE IDEEEN OF NABIJE
WERKELIJKHEID ?

Ik hoef jullie nauwelijks te vertellen dat in de dichtbevolkte centra van onze hoog geïndustrialiseerde landen de luchtverontreiniging door uitlaatgassen van auto's reeds zeer ernstige vormen aangenomen heeft. Dageeljk worden wij via onze kommunikatiemedia aan dit probleem van pollutie herinnerd. En dat deze sensibilisatie reeds een zekere vorm van sukses heeft, is duidelijk merkbaar.

Wij kijken op dit ogenblik met heel andere ogen en een andere ingesteldheid naar een flink dampende fabrieksschouw. In het begin van onze eeuw vond men zoiets nog een symbool van toekomstige welvaart en welstandsverhoging; waar wij heden meer en meer bewust worden dat het onverantwoord is om zo maar streffeloos giftige afvalstoffen de lucht in te sturen of in waterlopen te lozen.

Ook ons autotje speelt een belangrijke rol in het vervuilen van ons leefmilieu door zijn uitlaat van giftige bestanddelen, zoals koolstofmonoxide en loodverbindingen. Zo is men reeds enkele decennia aan het

zoeken naar chemische stroombronnen die het mogelijk zouden maken om onze wagen elektrisch aan te drijven; d.w.z. dat we tot het beeld komen van de elektromobiel.

Bij de aldus bestudeerde chemische reacties krijgen we een totale omzetting van chemische energie in elektrische energie, zonder dat er schadelijke afvalstoffen geproduceerd worden. Dit is dus een uitstekend uitgangsidee, maar hoe kan dat nu praktisch verwezenlijkt worden ?

Wij kennen allemaal onze loodbatterij die in staat is om stroom te leveren. Maar hoe dikwijls zijn wij al gekonfronteerd geworden met problemen (vooral in de winter) bij het starten van onze wagen. De batterij die - zoals men het in de volksmond noemt - dan "plat" is, moet opnieuw geladen worden. Dit betekent dat er elektrische energie aan de lood-accu moet toegevoerd worden. Maar, vanwaar komt die elektrische energie ? Uit verbrandingsprocessen van "pitch" en zo natuurlijk ! D.w.z. dat we weer zwavelpakketjes de lucht in sturen.

Een ander probleem om een auto elektrisch aan te drijven door gebruik te maken van loodaccu's, is het enorme gewicht dat wij in onze wagen aan batterijen moeten meesleuren. Om een voorbeeld te geven: een Renault R5 - die als prototype reeds bestaat - heeft

zomaar de twee achterste zitplaatsen samen met de bagageruimte moeten offeren om de nodige loodaccu's te stokeren. En met deze batterijen kan dat wagentje slechts een 80-tal kilometers rijden, alvorens opnieuw bij te laden.

Nee, volgens mij zit er geen direkte toekomstmuziek in de loodaccu als chemische energiebron voor het aandrijven van auto's.

Als alternatief is van vele zijden herhaaldelijk op de brandstofcel geweten. Enkele jaren terug besloot men ten behoeve van de toekomstige ruimtevaart, kosten noch moeite te sparen om een bruikbare H₂/O₂ - brandstofcel te ontwikkelen die nu ook voor dit doel met succes wordt toegepast.

Laten wij nu eerst eens in grote lijnen uitleggen wat zo een brandstofcel is en welke mogelijkheden zij kan bieden als elektrochemische energiebron. We nemen twee platina platen (elektrodes), steken die in een elektrolyet ^x en voeren aan de ene elektrode waterstof (H₂) toe, (d.i. de brandstof) en aan de andere elektrode voeren we zuurstof (O₂) toe. Dit platina-metaal heeft de eigenschap om de waterstof te laten uit elkaar vallen in waterstofionen en elektronen. Het zijn deze elektronen die langs een uitwendige kring naar de

zuurstofelektrode lopen om daar door de zuurstof opgenomen te worden.

Nu weten we dat het lopen van elektronen de zogeraande elektrische stroom is, zodat we alleen maar waterstof en zuurstof moeten aanvoeren om elektriciteit te leveren. Verder is het zo dat de hoger geschetste reactie bijna onafhankelijk is van de druk van de aangevoerde zuurstof. Dit heeft voor gevolg dat wij, in plaats van zuurstof speciaal aan te voeren, gewoon lucht kunnen gebruiken. Want in "lucht" zit niet alleen stikstof, maar ook zuurstof. Hoe zouden wij anders in leven kunnen blijven ?

Wij zien dus dat zo een brandstofcel funktioneert met twee platina platen, daartussen een elektrolyet, langs één zijde aanvoer van waterstof en langs de andere zijde gewoon lucht. Bij heel dit elektrochemisch proces wordt als enig afvalprodukt water gevormd. We zien onmiddellijk dat dit DE oplossing is om luchtbezoedeling en lawaai (elektronen hoor je immers in leidingen niet lopen) door auto's teger te gaan.

Waarop wachten wij, om deze energiebron kommercieel te maken en waarom heeft men ze op dit ogenblik nog maar alleen gebruikt in de "moor-rover" (meanwegertje) tijdens de Appollo

vluchten? Welnu, de moeilijkheden die men heeft bij de toepassing op grote schaal van brandstofcellen hoop ik jullie een volgende maal te vertellen.

Hugo Vandenberghe

- (x) een elektrolyt is meestal een vloeistof die ionen (geladen deeltjes) bevat in een waterige oplossing.

O, O, HIJ HAD ZORGEN ...

De Pol zag er zo bedrukt uit dat zijn vriend Louie vroeg :

- Is er iets aan de hand, Pol ?
- Ja, ik maak me zorgen om mijn vrouw.
- Wat heeft ze dan ?
- De auto voor de hele dag !

VOOR FILATELISTEN !

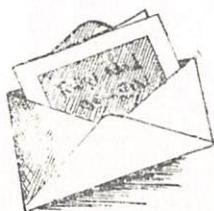
Uitgifte van een bijzondere postzegel
 ---- juni 1972.

Op 5 juni 1972, ter gelegenheid van de 50de verjaardag van de oprichting van de Internationale Spoorwegunie, werd een bijzondere postzegel uitgegeven.

Dank zij de Internationale Spoorwegunie, die met de steun van de Volkenbond in oktober 1922 werd opgericht, kon de blijvende samenwerking tussen exploiterende netten sinds een halve eeuw aanzienlijk versterkt worden.

De Unie heeft haar zetel te Parijs. Thans verenigt zij de netten van West-Europa en van verscheidene landen van het Oosten. Ook de spoorwegen van Japan en andere overzeese landen zijn erbij aangesloten.

-----

een boek voor u!

HET GROOT JAARGETIJDENBOEK

-samengesteld door
Anton van Wilderode.
-uitgeverij orion

Het Groot Jaargetijdenboek is een verzameling van driehonderd zesenzestig natuurgedichten - één voor elke dag van het jaar. De bloemlezing is nieuw in die mate dat de samensteller gedichten koos - uit een veelheid natuurlijk - die door hun titel, door een duidelijke verwijzing of anderszins, refereren naar de concrete maanden en ook door de volgorde van de gedichten meestal een bepaalde "samenhang" kon opbouwen die de lezer geleidelijk in de geheel eigen sfeer van elke maand kan betrekken. Nu eens gebeurde dit door het groeperen van enkele verzen rond een zelfde onderwerp, een andere keer door het bewust ombuigen van de chronologie of door het naast elkaar plaatsen van volkomen "andersoortige" poëzie.

Het boek bevat moeilijke en makkelijke gedichten, descriptieve en suggererende, serieuze en speelse, innige en declamatorische, verhalende en beschouwende, romantische en nuchtere,

celebrale en (zelfs) naïve ... een getijdenboek dus, een breviarium, een paar minuten geestelijke conditiëgymnastiek, een dagelijkse korte meditatie als antidotum tegen de oppervlakkigheid, de haast, de luidruchtigheid en de eenzaamheid in en buiten ons.

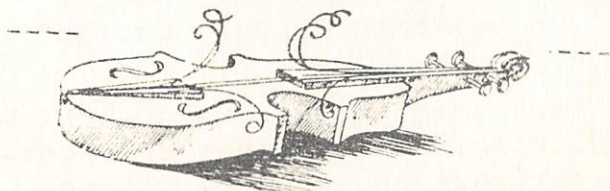
Een 'livre de chevet', een bedboekje dus - altijd onder handbereik !

JONGERENKOOR 'DE VEDEL'
SINT-JOZEF-RELST.

Tijdens de verlofperiode (juli en augustus) zullen er geen jongereneucharistievieringen plaatsgrijpen. De eerstkomende jeugdmis gaat door tijdens de week van de jeugd (25 augustus - 3 september).

En hier Leste tieners en twens de tekst
van de nummer één van de toptien Ier
vlaamse slagers, gezongen door Pol
Zeyvers:

Want ik hou van jouw
en ik blijf je trouw
en eens wordt jij mijn vrouw
Su Su Su Suzanne
Su Su Su Suzanne

Wij ontmoetten elkaar aan de rand van
het bos
Jij gezeten op het warne mos,
en op je kaken een rode blos.

Su Su Su Suzanne
Su Su Su Suzanne

De wind blies door je haren
bij het eten van je zelfgekoekte aren
terwijl ik verzorgde mijne blaren.

Su Su Su Suzanne
Su Su Su Suzanne

Te snel ging voorbij de tijd
voor jouw, zo'n lekkere meid,
Maar kom, ik heb geen spijt.

Su Su Su Suzanne
Su Su Su Suzanne

== =====

(Deze tekst mag niet vermenigvuldigd
worden zonder de toestemming van de
auteur. Plagiaat zal streng be-
boet worden.)

 INDIVIDU EN SAMENLEVING

In de sociologie wordt er veel belang gehecht aan de 'positietoekenning', d.w.z. dat ieder individu in het sociale milieu een voorafgaandelijke leefstructuur uitgetekend krijgt die hem zegt hoe te leven en wat te laten. Met andere woorden, wat wij hier op deze aarde uitspoken is en was reeds voor het grootste gedeelte bepaald. Ieder individu heeft zich in een bepaalde samenleving te houden aan bepaalde regels, gewoonten en zeden van zijn omgeving en wie daar zich aan onttrekt wordt onmiddellijk door de sociale controle (gaande van fysiek geweld over economische sancties tot spot of roddel) gesanctioneerd.

Onzedelijkheid in een bepaald sociaal milieu - vb. een leraar in een katholieke school die uit de echt treedt - wordt gesanctioneerd door het verlies van zijn betrekking. Wie zijn excentriciteit niet onder stoelen of banken kan steken in een milieu dat meer prijs stelt op wat doorgaans goede manieren geroemd wordt, loopt de kans de volgende maal niet meer uitgenodigd te worden. Bij het kiezen van een beroep onderwerpt het individu zich aan een reeks van veeleisende controlemechanismen. De lopende bandarbeider die harder werkt dan zijn collega's aanvaardbaar achten zal na

een tijd de niet zo plezierige ontdekking doen dat alle defecte machineonderdelen op 'n mysterieuze wijze op zijn werkbank terechtkomen.

Belangrijk daarbij te weten is dat iedere sociale situatie waarin wij ons bevinden niet slechts door onze tijdgenoten gedefinieerd is, doch ook gepredefinieerd is door onze voorouders. Het verleden speelt een enorm belangrijke rol in hetgeen nu in de cultuur van de mensen tot uiting komt, in wat als waarden, zeden, gewoonten en normen aanzien wordt. De doden uit het verleden hebben het draaiboek geschreven waarin vrijwel elke stap in onze levensloop nauwkeurig voorkomt. De idee dat een man zijn sexuele impulsen slechts mag richten op 1 vrouw werd eeuwen geleden uitgebroed door mistroostige theologen. Een verliefd koppel dat trouwplannen maakt volgt stande pede het ritueel dat reeds eeuwen zijn doeltreffendheid tot instandhouding van de populatie bewezen heeft. Hun vrijage loopt volgens een fijn uitgestippeld plan: van afspraakjes in de Kerk en Tonzent naar kennismaking met de familie en een eerste onderzoek naar het terrein waarop de gemeenschappelijke woning opgetrokken zal worden. Geen van beide verliefden heeft dit spel ontworpen. En het zou misstaan indien ze andere normen zouden aannemen

den die, die door de sociale omgeving, de Kerk, de parochiegemeenschap en het verenigingsleven aangekleefd worden. Het paartje dat aanstalten zou maken tot het maken van er niet om ligende coïtusbewegingen bij het verlaten van de zondagsdienst, zal onmiddellijk de sociale controle in werking voelen tredend verachting door de geënerveerde genoegezame burgergemeente, ontzegging tot toegang van fuifjes enz...

In die zin is huwelijk een 'institutie', een regulierend lichaam waarin de men elijke handelingen in bepaalde banen worden geleid op een manier die veel overeenkomst vertoont met de wijze waarop het instinct het gedrag van dieren regelt. Zoals de kat een ingebouwd mechanisme bezit dat onmiddellijk bij het zien van een muis bij haar iets oproept als 'opeten', 'opeten'!, zo is er ook bij de jongeman die in de donkere parkweg een maneschijnschène uitlokt met een pas of troet meisje, een inwendige stem die hem het bevel geeft (niet het bevel waar de lezer nu direkt aan denkt- want dat heeft onze jongeman gemeen met alle katers) van 'trouwen'!, 'trouwen'! Deze imperatie² is hem ingeprent door de samenleving, zijn ouders, de godsdienst, de massamedia en de reclame. Er wordt hem namelijk een kant-klare oplossing voorgehouden; andere mogelijkheden zoals polyandrie

of polygynie worden bewust uitgesloten ten gunste van die ene oplossing die de samenleving voor hem geordindineerd heeft. Een belangrijk aspect in het begrip institutie is de klaarlijkkelijke onontkoombaarheid van zijn imperatieve. Onze jongeman denkt eenvoudigweg niet aan de andere mogelijkheden; hij acht ze gewoon ondenkbaar. De kat die zou weigeren op muizenjacht te gaan zou een biologisch misbaksel zijn, misschien het resultaat van een kwaadaardige mutatie en in ieder geval ontrouw aan het essentiële van het kattenbestaan. Onze jongeman echter gelooft in de institutioneel voorgeschreven handelwijze als de enig juiste oplossing waarvoor hij gemaakt is.

Uit het voorgaande kan men afleiden dat de samenleving gezien kan worden als één grote gevangenis: volledig gedetermineerd zijn door wat in iedere samenleving als onomstootbaar wordt voorgehouden. Alzo omsluit de samenleving ieder individu. De samenleving oefent dwang uit op ieder van ons wanneer wij in een positie gesitueerd zijn ... en ontkomen aan positietoekenningen is onmogelijk.

H.B.

Voor een kennismaking met een interessante wetenschap raden wij aan:
 BERGER P., Sociologisch denken, UPR,
 1969, 198 pagina's. (150 F.)

R E D A K T I E

redaktieraad: Vandenborre Emmanuel
 Schepers Freddy

administratie- en redaktieadres

Vandenborre Emmanuel
 Haachtsesteenweg 218
 3090 KAMPENHOUT

technische dienst:

E.H. Leus
 Ann Van Ingelgom

medewerkers:

Hugo Vandenborre
 Dirk De Keyser
 Patrik Van den Wijngaert
 Stefaan Van den Wijngaert
 Livine Peeters
 René Van de Velde
 Roger Schoevaerts
 Denise Vanderreet
 Marit Cockaerts
 Hugo Boels

verantwoordelijke uitgever:

JEUGDRAAD RELST
 Hutstraat

3090 KAMPENHOUT-RELST
